

Gr. Kazarov:
 Thrakische
 Religion
 Parly.
 Wissans:
 Real
 Enzykelo-
 pädie
 Bd. VII.
 Παρρυ.
 Αγγλ.
 Encyclop.
 Bd. VII.

13. Ἐπίσης εἰς τὴν ζωὴν τῶν θιάσων (Vereinsleben) τῆς Θράκης
 κατέχουν τὴν κυρίαν θέσιν, αἱ αὐταὶ θεόπητες, αἵτινες συναντῶνται
 συχνότατα εἰς ἀνάγλυφα καὶ ἀσπερώσεις· οὕτω προπαντός ὁ Διόνυσος,
 ὁ Ἥρωσ ἱππεύς, ὅστις κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν πατρίδα του ἐμφανί-
 ζεται ὡς θεότης τῶν θιάσων [Vereinsgott], αἱ Νύμφαι, ὁ Ἀπόλλων,
 ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα. Εἰς τὸν θιάσον Ἀθηῶν, πρὸς τὴν Βενδίδα παρα-
 τίθενται καὶ οἱ Θρακικοὶ θεοὶ Δηλόπτης, Ἐρμῆς, Πᾶν, Νύμφαι Po-
 land, Zeich. Vereinsw. 182, 222, 242. Διὰ τὸν Ἡρακλέα ὡς
 θεόν τῶν θιάσων βλ. Bayet, Mél. d'arch. et d'hist. XLVI 32.

Ἀπὸ τὰ νεοεμφανέντα μνημεῖα ἄξιός μιν εἶναι ὁ βωμὸς ἀπὸ τοῦ
 Καταοζταν, Arch. Anz. 1915, 165, τὸν ὁποῖον ἀφιέρωσεν ἄρχι-
 μύστης (πρβλ. Cumont, Relig. orient. 309 48). Ὁ μυστικὸς οὖ-
 ρος θιάσος ἐκτός τοῦ Διονύσου, τῶν Νυμφῶν, τοῦ Ἡρώος, τῆς Ἐκά-
 τῃς ἐλάτρευε καὶ μίαν ἀσπερῶσιν ἐν τῇ τῆς Θράκης, εἶναι ὅμως
 ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι ἡ ἀσπερῶσις ἦλθεν εἰς στενὴν συνάφειαν μέ-
 τὰ τοῦ Διονύσου. Βλ. Bayet, Mél. d'arch. et d'hist. 2731. εἰς τὴν ἀσπερῶσιν
 ἐμφανίζεται παραπλεονάζοντα καὶ τῆς Ἀρτέμιδος (Poland 208
 Διὰ τὰς ἐν Θράκη βλ. Bd. VII. 1915. Quandt De Baccho ab
Alex. aesthete in Asia min. cultu [Diss. Phil.] ital. XXI 2] 242).

Ἄρτεμις
 ὅτι ἡ ἑσπέρια
 δὲν ἐπιτελεῖται
 ἀπὸ τῶν ἑσπέρια
 θεῶν τῶν ἑσπέρια
 ἑσπέρια

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς τούτοις ὑπάρχει ἐπιγραφή ἀπὸ τοῦ Malko-Tzimonro, εἰς
 τὴν περιοχὴν Βιζύης, Arch. Anz. 1915, 87· ἱερεὺς βακχείου
 ἀφιερώνει θεῶ Διὶ Διὸ [νύ]σω πρβλ. Dölger IXΘYC
II 478. (Cook, Zeus II 282 βλ. Bd. IVA σελ. 1168. Σημαντικὴ εἶ-
 ναι ἡ ἐπιγραφή ἀπὸ τῆς Κανάλια, AB II 6, περιλαμβάνουσα κατά-
 λογὸν ἱερέων καὶ εὐεργετῶν θιάσου ἀπὸ τοὺς Ταῦροι προφανῶς λα-
 τρῶν τοῦ Διονύσου Παύρου. τὰ ἐν αὐτῇ συναντώμενα οἰκηθικά ὀνόματα
 παραπέμπον εἰς τὴν Μικρὰν Σκυθίαν, ὅπου οἱ Θρακικοὶ ἀνεμίχθησαν
 μετὰ τῶν Σκυθῶν (Rostowzew, Izv. der arch. Komm. 65, 194, Gesellsch. u. Wista
sch. in röm. Kaiserz. I 34. Tafzali, La Cité Dionysiaque de Zinzio).

— Διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου εἰς τὴν πόλιν

Κάλλατιν [*Kallatis*] είναι σημαντικά τὰ νεοευρεθέντα
 διατάγματα τῶν Θιάσων, *Dacia I. 126. Tactali, Rev. arch. 1925, I*
258. 264. Kubitschek, Num. Ztsch. XX 36. Wilhelm, Ling. Acad. Wien
1928. 129.
 Εἰς τὸ διάταγμα τὸ χρονολογούμενον ἐπὶ βασιλέως Κότυος
 (Βαννα, *Dacia I 363*) μνημονεύονται ξενικά Διονύσια,
 τὰ ὁποῖα πιθανόν ἐωρτάζοντο ὑπὸ τῶν Θρακῶν τὸν μῆνα Λύκειο
 [*Lykeos*] (*Rohle, Psyche II 104*) ἀπὸ τὴν Διονουσιόπολιν, ἣτις
 ἐλάτρευε τὸν Διόνυσον ὡς κτίστην, προέρχεται ἀγαλμάτιον τοῦ
 Πανός τῆς 3. ἐκ. π. Χρ., ἀστρωμένον ἀπὸ ἱερέα τοῦ θεοῦ
ὑπέριτων Βακχεαστῶν (*ADB 188. Tactali, Sa. eté. mon.*
figue de Dionysopolis 69 η 6) καθὼς καὶ διὰ δύο μαρμάρινα
 ἀγαλμάτια τοῦ Διονύσου, *Filow, Journ. antique en Bulgarie 26*. Διὰ
 τὴν ἐπὶ δακτυλίου γραφήν, Διονύσιος μυστικὴ Ταρ-
σέων, ἀπὸ τὴν αὐτῆς ἐπιγραφῆς, *PL IV A σελ. 243I.*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ